

บรรณานุกรม

กังวลด เทียนกัณฑ์เทคน์. (2536). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น.

กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อสารกรุงเทพฯ.

กิตติ พัฒนาธกุลสุข. (2542). ความหลากหลายของวิธีการหาผลลัพธ์. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 15(2), 11-18.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะ 10 ปี นัดปี (2549 – 2558).

การศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ประเทศไทยรายงานรัฐประชานิพัทธ์ประชาธิปไตยประชาชนลาว: กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมสามัญศึกษา. (2542). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์.

การประเมินสัมมนานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย เอกสารศึกษา 12.

ชลบุรี: หน่วยศึกษานิเทศก์.

กรมจัดตั้งและพัฒางาน. (2551). กฎหมายการศึกษากับการปฏิรูปการศึกษา. ประเทศไทยรายงานรัฐประชานิพัทธ์ประชาธิปไตยประชาชนลาว: กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมวิชาการการศึกษาของประเทศไทย. (2539). ให้นิยามการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ. ม.ป.ท.

กล้า สมตรະกุล. (2544). ศาสตร์ศึกษาตามอัธยาศัยการศึกษาที่เคยถูกลืม. วารสารการศึกษา นอกโรงเรียน, 2(5), 13.

กัลยา อัมพุชนีวรรณ. (2547). ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครุภัณฑ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัยเนตร ไวยคณี. (2539). การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยศรี ลินพิธรรณ. (2552). การศึกษาความเชื่อของครูในชั้นเรียนคณิตศาสตร์ในสารานุรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบเปิด. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดาวาระณ เหลืองอร่าม โชติ. (2541). การศึกษาผลกระบวนการของโครงการ โอลิมปิกวิชาการต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการประเทศไทย.

ทวี กุลแก้ว. (2534). คุณสมบัติและสมรรถภาพของครูผู้สอนเป็นสิ่งกำหนดคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิชาคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แรมมณี. (2534). ระบบการออกแบบการจัดการเรียนการสอน. ใน เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

______. (2541). การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โมเดล CIPPA. สารานุกรมหลักสูตรและการสอนสัมพันธ์, 3(2), 10.

ทิพย์ สมบัติวิชาชร. (2544). ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอัตราส่วนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นงคล เหลืองอ่อน. (2545). การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิภา เมธารักษ์. (2536). การประเมินผลการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิศิษฐ์การพิมพ์. บุญชุม ศรีสะอาดและบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากลุ่มตัวอย่าง. สารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิทยาลัย มหาสารคาม, 3(1), 22 - 24.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.

บัญชา แสนทวี. (2541). ความสัมพันธ์ของกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์กับการวัดผลและประเมินผลกระทบมัธยมศึกษา ม.ป.ท.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: บีแอนด์บี.

ปรีชา นิพนธ์พิทยา. (2534). ศรีพุลทรัพย์เสริมสมองคณิตศาสตร์สู่โอลิมปิก. กรุงเทพฯ: ชีรพงศ์การพิมพ์.

ปริยาพร วงศ์อนุตร ใจน้ำ. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: สมมติรอฟเทล.

ปรีดา หมคราดี. (2545). สภาพ ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชนเขตศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปีบุน พนผลาด. (2541). เอกสารคำสอนวิชา ศษ: 361 วิธีสอนทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปานพิพัฒ์ จันท์โภดี. (2545). การศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: กรณีศึกษา โรงเรียนเทศบาลศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

แผนกวิชาศึกษาธิการแขวงเชียงของ. (2551). สมุดบันทึกคะแนนนักเรียนสอบจบชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6. ประเภทสารการนำเสนอประชาธิปไตยประชาชนชาว: แบบสามัญศึกษา.

พร้อมพรรณ อุ่นสิน. (2538). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พีระพล ศรีวงศ์. (2542). ความหมายและความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์. ม.ป.ท.

เพราพรรณ เปเลี่ยนกุ่. (2540). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

พนาลัย ออยู่สำราญ. (2534). ตัวแปรทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับนวัตกรรมทางการสอนของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในเขตการศึกษา 1. ปริญญาอุดมศึกษารศน์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาค. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิศิทธิ์พัฒนา.

มานิติ์ นิลกำเนิด. (2543). ความหมายการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, สำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุพิน บุญช่วงศ์. (2538). ให้นิยามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ม.ป.ท.

บุพิน พิพิชกุล. (2539). การสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรณา ทวีศักดิ์. (2545). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2541 ก). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

_____. (2541 ช). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: แอด ที เพรส.

вариарен. เรือนนาค. (2538). ศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วสันต์ ทรงธรรมสกุล. (2545). ปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศิกานต์ เพียรรัตน์ภรณ์. (2543). ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษของครูสอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม.

สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ. (2531). หลักสูตรการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์แบบเก่า. ประเทศไทย公然รัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว: กระทรวงศึกษาธิการและศาสนา.

สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ. (2540). หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ แบบใหม่ ชั้นมัธยมตอนต้นและชั้นมัธยมตอนปลาย. ประเทศไทย公然รัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว: กระทรวงศึกษาธิการ.

สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย公然รัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ว่าด้วยนโยบายการศึกษา. ประเทศไทย公然รัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว: กรมจัดตั้งและพนักงาน.

สุกรณ์ สถาพงศ์. (2541). คู่มือพัฒนาโรงเรียนด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คุณสภาพลัดพร้าว.

สุภาณี ปะยะอกินันท์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยายกาศ ในห้องเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจ ให้สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา ประไพระฤทธิ์. (2534). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรคัดสรรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพงษ์ ชินสร้อย. (2530). การศึกษาสภาพปัญหาการสอนคณิตศาสตร์ตามลำดับขั้นการเรียนของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางแสน.

สุนีกรณ์ ศิวรานนท์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูกับประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนีย์ ใจเหล็ก. (2541). การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ของครูในโรงเรียนปัจจุบันผ่านมุมมองคุณค่าย จังหวัดครังสี. ปริญญาอิเล็กทรอนิกส์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหกชั้น.

สุรุ่งค์ โถ้วระฤทธิ์. (2541). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ ทรัพยานน. (2542). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับการนิเทศการศึกษา.

สารสารวิชาการ. 2(21), 52 – 57.

อกิจญา คุณเลิศดี. (2533). ปัญหาการสอนของครุคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 9. ปริญญาอิเล็กทรอนิกส์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

อดิสรา งามชื่น. (2544). การศึกษาความก้าวหน้าการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ปริมาตรและพื้นที่ผิว โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Bruckerhoff, C. E. (1990). *Routines and mathematics curriculum reform*. New York: Cleveland Education Fund.

Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Cobb, P. (1994). Where is the mind: Constructivist and sociocultural perspective on mathematical development. *Education Research*, 23(7), 13 - 20.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.

Greenhawk, J. (1997). Multiple intelligences meet standard. *Educational Leadership*, 45(5),

- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1976). Determining sample size for research activities. *Journal of Educational and Psychological Measurement, 30*(3), 606 - 610.
- Williams, P. D. (1980). Discovery learning: The differential effects of small - group work on mathematics achievement and attitude of college students in remedial mathematics. *Dissertation Abstracts International, 41*(2), 578 - A.
- Weiner, B. (1972). Attribution theory, achievement motivation, and the educational process. *Review of Educational Research, 42*, 203 - 215.
- Wiersma, W., & Jure, S. G. (1990). Educational measurement and testing (2nd ed.). Boston: Allyn and Bacon.